

Nykarleby den 29 Juni 1876.

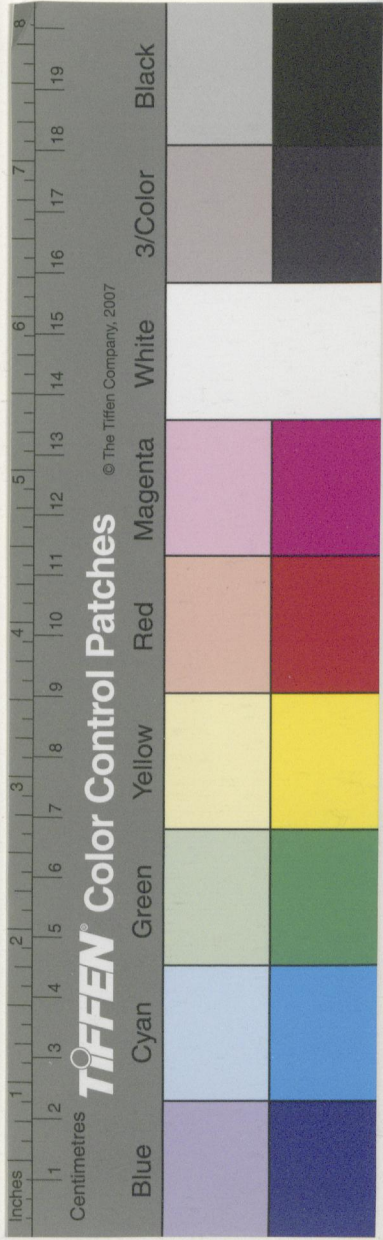
i ett vackert
rum, var med
barn och andra goda

Ack! hur det allt skönt
blef! för ett ögonblick
i den så sköna
hemmen, och nu på nytt
ifrån hemmet kom den X

Älskade syster Emelie!

Då du emottager detta brev är det
äro i det kära hemlandet, och som
jag hoppas med Guds nådliga hjälps
frisk och vid krafter. Att vår kära
Lasse, och flickorna äfven äro det
hoppas vi också, ty den glada känslan
af att vara hemma, tror jag skall
göra er alla godo. Ack! min egen
älskade Emelie, huru oändligt gerna
hade jag ej velat vara en ibland
dem, som kunnat vara er till möte
då ni hemkomma. En af dem som
först fått säga er ett hjertligt
välkommen. Men då det nu ej
kan ske muntligt, så vill jag

hoppas att ni snart åter
skall komma hem igen. En
skön sommar och en
god natt. Din
älskade syster
Emelie

heltot på detta sätt, af helo mite hjerta
saga eller" välkommen! åter till det kära
hemlandet!" O! måtte denna eller någon
resa, ^{och vistelsen i söder} (nu efteråt vara eller till heltot
någon nytt, Herren Gud gifve att
det vore så lyckligt, och vi skola nu
hoppas det min egen syster. Det skall
blifva så roligt att få hära när ni
kemna, och ungefär när ni ären hem-
ma, och fast vi ej då kunna vara eller
till mötes vid stranden, så följa vi
eller i våra tankar, och önska eller
ett Guds frid. — — —
Att det nu är långt framskridit
med arbetet i er våning görar
jag, kanske också redan färdigt.
Men nej får det kära Emelie bra
tråkigt och bråksamt, att nu i
den starka värmen börja ställa
i ordning ellers rum. Måtte Anna
och Amalia varit i staden så
att ni fåt någon hjälp. Nog sade
jag dem att ni midsummartiden

eller i början på julafton äro hemma.
Men jag har ej ^{nu} träffat dem nå längre,
blott hört att de skulle vara på landet,
de må nu tagat sig till staden.

Jag undrar om du fått våra sista två
bref, ett ifrån H. fers innan vi reste
hit? och det andra härifrån? Det
skickades till Dresden. —

Vi hafva så utmärkt vackra och
herrliga dagar haft i lång tid, ja
så att det vilde vara för mycket.
Ännu är ej dagen för utflykten
till Abelen bestämd, men troligen
blir det i nästa vecka.

Vi hafva beslutit att i nästa
veckor, om Gud vill, resa till
Drakestad på någon vecka. Jag
vill nu hellre resatilligare än
sednare, så vi hafva den lönge
hemresan för oss. —

Helst på morgonen gäst då vi
höll på att äta vår frukost,
blefro vi så glatte öfverraskade

af Sofia Schalin med sin gubbe.
De hade kommit i går aftens till Dyfhus
och dröja nu i staden några dagar.
Det var vår soligt att få träffa Sofia,
hon är sig så lik, fet och stark ser
hon ut, och glad och treftig var hon.
Jag tror de hade kommit för att
se efter uppsättningen af Tante
grafvård, ty Schalin gick snart
nog till grafgården, han sade sig
hafva Karlars cle. Vi hade så
undrat öfver att stenen ej ännu
var upprättad då vi voro där,
men Schalin hade väl ej förut
kunnit göra det. —
Hos Fossius voro vi en förmiddag
och i går hos Grundfells,
och en gång hos Dyfhus. —
Och vet cle, Arthur Grundfells
är förlofvad med en svensk.
Hon är här på besök, ser ej alls
bra ut, men ganska behaglig,
heter Ebba Östberg. De säga
allt mycket belåtna ut.

29. juni 1876 (30 juni)

att L. becto Elvsgren en berättelse vä-
 de Kijserlige komma. Nu kommer inga
 bref eller mera i Dresden, och att tele-
 grafer skulle vi gjort, men då vi
 ingen adress vet, så skulle vi ändå ej
 få telegrammet. Nog är det så sunt
 att vi kommer då till resten, men då
 vi snart börjar på Jule så ha vi tro
 vi skulle hinna till Jap. Jule hörsas

